

Nr 149.

Av herr **Rooth**, i anledning av Kungl. Maj:ts förslag till förordning om särskilda avdrag vid 1919 års taxering till beviljning för inkomst samt till inkomst- och förmögenhetsskatt.

I anledning av Kungl. Maj:ts proposition nr 96, angående särskilda avdrag vid 1919 års taxering till beviljning för inkomst samt till inkomst- och förmögenhetsskatt, får jag vördsamt anföra följande.

Att hittills gällande existensminimum är för lågt, därom torde meningarna ej vara delade, men genom vad som i den kungl. propositionen föreslås, synes man hava gått väl långt icke blott med avseende å utökningen av det bevillningsfria avdraget utan även i fråga om nedsättning av inkomstskatten.

Med avseende å det bevillningsfria avdraget torde man böra stanna vid vad som föreslagits i § 2 mom. 1. Bestämmelserna i § 2 mom. 2 äro ur skattelindringssynpunkt knappast berättigade och skattetekniskt måste de giva anledning till en ojämn och orättvis taxering, särskilt med hänsyn till föreskriften, att bestämmelserna skola tillämpas både fakultativt och obligatoriskt.

Enligt § 3 skall nedsättningen i inkomstskatten enligt § 19 mom. 2 av inkomstskatteförordningen vara obligatorisk och ökas till 300 kronor för varje barn, då det taxerade beloppet ej överstiger 4,000 kronor. Detta innebär, bland annat, att ett mycket stort antal hemmansägare komma att bli fria från all inkomstskatt.

På grund av vad jag sålunda anfört får jag hemställa,

att riksdagen måtte besluta, dels att mom. 2 i § 2 av den föreslagna förordningen skall utgå, dels ock att nedsättningen i inkomstskatten enligt § 3 skall vara fakultativ.

Stockholm den 28 februari 1919.

Axel Rooth.